

25. Защото Давидъ казува за него : Гледахъ Господа прѣдъ себе си вынѣгы, понеже е отъ деснѣ-тѣ ми странѣ, да ся не поклатѣ.

26. За това сърдце-то ми ся развесели, и зарадува ся языкъ-тъ ми ; а още и плѣть-та ми въ надеждѣ ще почива :

27. Защото нѣма да оставишь душѣ-тѣ ми во адъ ; нито ще оставишь прѣподобный-тъ си да види истлѣніе.

28. Изявилъ си ми пѣтица-та на животъ-тъ : съ лице-то си ще мя изпълнишь съ веселбѣ.

29. Мѣжіе братіе, могѣ да ви кажѣ свободно за Патриарха Давида : че умрѣ и погребенъ бы, и гробъ-тъ му е у насъ до днешній день.

30. И тѣй понеже бѣше пророкъ, и знаяше че съ клѣтвѣхъ му ся закль Богъ : Че отъ плодъ-тъ на неговы-тѣ чрѣсла по плѣть ще въздигне Христа, да го постави на прѣстоль-тъ му,

31. Прѣдвидѣ и говори за възкрѣсеніе-то Христово ; че не бы оставена душа-та негова въ адъ, нито плѣть-та му видѣ истлѣніе.

32. Тогозь Исуса възкрѣси Богъ, на което ный всинца смы свидѣтели.

33. И тѣй като ся възнесе съ Божіѣхъ-тѣ десницѣхъ, и зѣ отъ Отца обѣщаніе-то на Святаго Духа, излѣ това което сега ви виждате и чувате.

34. Защото Давидъ не е възлѣзълъ на небеса ; но той казува : Рече Господъ Господу моему : Сѣди отъ десно ми,

35. Докль положѣ врагове-тѣ твои подножіе на нозѣ-тѣ ти.

36. И тѣй здраво да знае всичкій домъ Израилевъ, че тогозь Исуса, когото вы распяхте, Богъ е него направилъ Господъ и помазанникъ.

37. *Това* като чухѣ тѣ, дойде сърдце-то имъ въ умиленіе, и рекохѣ на Петра и на други-тѣ апостолы : Какво да сторимъ, мѣжіе братіе ?

38. И Петръ имъ рече : Покайте ся, и всякой единъ отъ васъ да ся кръсти въ име-то Исусъ Христово, за прощеніе на грѣхове-тѣ ; и ще приемете даръ-тъ на Святаго Духа.